

Sinikan helmikuun kirje

Talvi on kauneimmillaan ympärillämme. pakkaneen paukkuu ja lumivaippa peittää maiseman. Niin sen pitää helmikuussa ollakin. Tosin kylmyys ja liukkaan pelko saattaa nostaa kynnyistä lähteä ulos. Kuitenkin raikas ilma tekisi hyvää. Ajatukset irtautuisivat hetkeksi koronan kurimuksesta. Edelleen se peikko pitää meitä otteessaan ja monet suunnitelmat menevät uuteen harkintaan. Oli hienoa että lähdimme lounastamaan Kavaltoon. Ei ainakaan minun tietooni ole tullut siltä reissulta huonoja uutisia. Ruoka oli hyvää ja ohjelmaakin oli. Kiitos kaikille!

Helmikuun ajan on Pontela suljettu. Se tarkoittaa että kaikki toiminnot siellä on peruttu. Tarinatupa ei ala. Ilmaisukerho ei ala. Yhdistysten yhteinen karaokekerho ja iltapäivätaanssit ovat tauolla. Boccian aluekarsinta siirtyy kesäkuulle Piikkiön liikuntahalliin. Yhdistyksen hallitus kuitenkin kokoontuu kaikkia ohjeita noudattaen, muttei Pontelassa. On paljon asioita joita pitää viedä eteenpäin; Avustusanomus kaupungin suuntaan on tehtävä keväällä. Oma kevätkokous tarvitaan sitä ennen, että saadaan viime vuoden tilit ja toimintakertomus anomuksen tueksi. Hallitus miettii myös tapahtumia, joita koronan hellitettyä voidaan tehdä. Anna meille vinkkejä!

Lisäksi on Eläkeliiton liittokokous Tampereella kesäkuun alussa. Sen asioihin perehdytään. Tänä keväänä on myös Kuntavaalit. Eläkeliiton kuntavaaliteemat on lähetetty yhdistyksiin. Ydinviesti mielestäni oli: **Jokainen ikääntyy – koko ajan. Hyvinvoivat ja toimintakykyiset ikääntyneet ovat kunnan voimavara.** Juuri ilmestyneessä uudenmallisessa EL-Sanomien – lehdessä ne ovat luettavissa. Lehdessä on myös Eläkeläisliittojen etujärjestö EETUn vaalitavoitteet. Viisi hyvää tavoitetta. Siinä on ehdokkaille ja äänestäjille pohdittavaa. Ollaan kuulolla ja äänestetään, kun sen aika tulee.

Kun seuraa tilannetta ja uutisia, niin todennäköisesti maaliskuussakin ovat vielä voimassa nykyisen kaltaiset ohjeistukset. Eli maaliskuun kerhomme ehkä peruuntuu. Rokotukset etenevät siihen tahtiin että taitaa tulla kesä ennen kuin rajoituksia pystytään helpottamaan. Yhdistyksemme kirkkopyhä olisi ollut maaliskuussa. Se on nyt alustavasti toukokuussa. Tarkemmin siitä tiedän viikon kuluttua.

Mutta ei lamaannuta! Tehdään niitä asioita kuin ajateltiin tehdä sitten kun jäädään eläkkeelle. Ne voivat olla vieläkin tekemättä. Järjestetään valokuvat! Luetaan kirjoja! Luin vuodenvaihteessa Juha Hurmeen kirjan Niemi. Viimeksi luin Emmi Itärannan Teemestarin kirjan. Nyt on vuorossa Anni Kytömäen Margarita. Joku toinen kutoo tai neuloo! Näillä Pakkasilla voi tehdä jääkoristeita, jää-lyhtyjä! Lokakuussa tuli niin paljon rakeita rännistä, että tein pari lumipalloa, jotka ovat nyt pakastimessa odottamassa juhannusta. Tyttären poika ehdotti, että pakastaisin lisää lunta. Tehtäisiin juhannuksena lumiukko!

Tai leivotaan sämpylöitä, pullaa, pipareita! Viedään lämpimäisiä ystäville ja tutuille. Pidetään mehukekkereitä pihalla; höyryävä mehu, pikku pipari ja parin metri päässä ystävä, naapuri. Jos vielä uskallat tai pystyt hiihtämään, niin nyt on pikku latuja siellä täällä Piikkiössä. Turvallisempaa voi olla kävely tukevalla kengillä, joissa nastat tai liukuesteet. Tänäkin kävelin tunnin. Tiaiset pitivät jo aika meteliä. Ja varpuset. Huonokuuloinenkin kuuli. Aurinko pyrkii näkyviin. Valoa kohti mennään! Valoa on myös tunnelin päässä! Ja toivoa!

Sinikka Tuomarila

